

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 16. Judicium cur universale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

§. XVI.

Judicium cur uniuersale?

Multi homicidæ in lecto impune defuncti sunt, ubi ergo Dei iustitia? sepe autem, qui homicidia quinquaginta patravit, semel tantum capite plectitur; ubi ergo illorum quadraginta novem pœnas dabit? nisi post hanc vitam fuerit Judicium, & retributio. S. Cyrill. Jerof. Catech. 18.

Virtus non solum meretur præmium, sed etiam honorem: imò honor propriè virtutis præmium est, & illi maximè debitum. Similiter peccatum non solum meretur pœnam, sed etiam confusionem, & verecundiam. Unde iustissimè præcipiunt Leges Imperatorum, ut delicta publicè puniantur: ut videlicet pœnam inflictam astantium verecundia, & confusio, comiteur. Tunc igitur homo maximè ut homo punitur, quando pro delictis suis publicè confunditur. Sanct. Thomas Vill. conc. 1. D. 1. Adv.

§. XVII.

*Judicij memoria suadetur.**Ex Veteri, & Novo.*

Venerunt ad fontem Masphai, ipsa est Cades. Origenes legit: *venerunt ad fontem Judicij, qui vocatur Cades.* Gen. 14. 7. Cades interpretatur *sanctiſſi ario*, vel *sanctum*. Omnis, qui se ad sanctimoniam convertit, habet semper ante oculos suos fontem Judicij: prospicit enim diem Judicij. Orig. hom. 10. in Num.

Tulerunt septem (Sacerdotes) ex eis septem buccinas. Jos. 6. 12. 13. Per sacerdotes buccinantes intelligit Sanct. August. l. 106. de temp. Concionatores de extremo Judicio, & Angelicà tubâ. His personantibus muri cadunt: quia ad timorem Judicij vitia corruunt. Pinna Eth. 99.

Judices Dominus inter me, & te. 1. Reg. 24. 13. Nihil est, quod magis proficiat ad vitam honestam, quàm ut credamus; eum Judicem futurum, quem & occulta non fallant, & indecora offendant, & honesta delectent. Sic David, ut Saulem non solum perterreret, sed & corrigeret, ait: *judices &c.* Mendoza in 1. Reg. 2.

Inquinata sunt via illius omni tempore. quæ causa? auferuntur Judicia tua à facie ejus. Pl. 10. 5. Secundum Hebr. Irremediabile periculum est, sic aliquem vitij, & cupiditibus, fræna laxare; ut se Deo rationem non meminerit redditurum. Puto, quòd jam magna sit peccati pœna; metum, ac memoriam, futuri perdidisse Judicij. S. Aug. l. 25. de temp. apud Pinna Ethol. 99.

Custodi vias Domini, nec impiè gessi à Deo meo; quoniam omnia Judicia ejus in conspectu meo semper. Pl. 17. 22. 23.

Nunc dicit causam, quare vias Domini custodierit, aut impiè non gesserit: quia jugiter Judicia ejus terribilia cogitabat. Cassiodorus hic.

Uniuscujusq; ensis super femur suum, propter timores nocturnos. Cant. 3. 8. Ensis super femur, Judicium divinum; ad quod inevitabiliter imus omnes. Interrogavit quidam Discipulus, factus in magno desiderio vigilandi pro Christiano cultu, quendam eruditum in placitis moribus senem: quomodo possum benevigilare, & orare, die, ac nocte? Et ait senex; timor divini Judicij si fuerit invulsi-biliter tuo cordi præfixus paululum dormies, modicum dormitabis: vigilabis utique, atque orabis; &, velut pestem, fugies gravem somnum. Experimentò didici, nihil facere tam animum vigilem, quam timor inevitabilis Judicij, & districtæ, atque insubterfugibilis examinationis. Simon Cassianus l. 4. cap. 4.

Ex Patribus, & aliis.

Considera Judicij imminem, & inextinguibiles gehennæ flammæ, &c. &, si potes, relicta Ecclesiâ, sæcularibus sollicitudinibus implicare. S. Ambr. l. 4. de camelo.

Si mente cernerent homines peccatores, quale Judicium imminet Mundo; sensus humanus non dispergeretur vanitate Sæculari. Idem l. ad virg. laps. apud Did. Niff. ser. 2. D. 1. Quadrag. §. 4.

Memineris Judicij, & non erit scortatio; neque ulla iniquitas apud te invalescet: nam dum DEI oblivisceris, tunc demum cogitas perversa, & iniqua perficis. Sanct. Cyrill. Jerof. Catech. 2.

§. XVIII.

Ad Judicium preparatio.

Estote parati in diem certium - & ecce cæperunt audiri tonitrua &c. Ex. 19. 15. Dies tres nobis.

Domine, nè in furore tuo arguas me. Pl. 6. 2. Petit, ut ante Judicium, non in Judicio, corripatur: quia, qui ibi corripitur, sine dubitatione damnatur. Cassiodorus hic.

Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum. ib. v. 3. Infirmi-tatis confessio cœlestis Medici misericordiam monet: à qua facillè impetrantur remedia, cum ostenduntur vulnera manifesta. Non enim dixit, quoniam mereor; sed quia justitiam tuam sustinere non valeo. O clementia magna Creatoris! à Judice percipimus, quid rei dicere debeamus: docemur pietatem petere; nè nos justitia possit absumere. Id. hic. Amemus clementem defensorem, nè patiamur severum Judicem. Id. in Pl. 56.

Ante Judicium para justitiam tuam tibi, &, antequàm loquaris, disce. Eccl. 18. 19. Ad literam verba hæc cum sint generalia, de quolibet Judicio sumi possunt. Si accipias de Judicio extremo, sensus erit: sicut locutus prius

lil ii 2 dicit,